

L. R.
PANEVĖŽIO VYSKUPAS.

20 N.

Panevėžys, 1928 m. sausio mėn. 3 d. 53

Švietimo Ministerijai

data 1928 Sausio 5

numeris N. 177

Jo Ekscelencijai
P. Švietimo Ministerui.

konkordato, sudarytojo tarp Šventojo Sosto ir Lietuvos Respublikos, XIII straipsnis 2 § uždeda tokią priedermę: "Visose diocezijose Katalikų Bažnyčia, einant Kanonų Teisėmis, turės Valstybės šelpiamas seminarijas kurios bus Bažnyčios žinioje ir kuriomis Ji skirs mokytojus".

Sulig autentiniu to § aiškinimu, tuotarpu Šv. Tervo leidžiama pasitenkinti visoje Lietuvos bažnytineje provincijoje dviem aukštėniom seminarijom ta salyga, kad valdžia duos galimybės atskiriem vyskupams turėti bei išlaikyti mažiasias seminarijas, vyskupijoms, neturinčioms seminariją, perleisdama gimnazijos rūmus, jei tokią yra vyskupo gyvename mieste.

Karo metų epidemijos žymiai praretino Lietuvos dvasiškijos eiles, o seminarijos kai kurį laiką neveikė. Panevėžio Vyskupija, po Kauno skaitlingiausia žmonėmis, žymiai mažiau turi kunigų, negu Kaunas ir Telšiai. Kauno Seminarijoje del vienos stokos Panevėžys tegali turėti vos 52 auklėtinį; padalijus į 7 metus, atskiriem kursams tenka vos 7 - 8 žmonės.

Žymi jų dalis, baigdama mažąjį seminariją, kai kas net eidamas teologijos mokslus, išstoja. Kasmet po keleta kunigų miršta (pernai 5); keliems teisishventiniant, nėra galimybės padauginti kunigų skaičiaus. Dabar turimų 170 kunigų 379 tūkstančiams žmonių, gimnazijoms, progimnazijoms, pradžios mokykloms absolūčiai permaže.

Turint visa tai galvoje, turiu garbės prašyti p. Švietimo Ministeri, einant konkordatu, suteikti man galimybės nuo 1928 m. atostogų išsisteigtį bei išlaikyti Panevėžyje mažąjį seminariją su bendrabučiu kokiems 75 auklėtiniams, kad Vyskupijos gyvenimas pradėtų eiti normaliomis vėžėmis.

P. Švietimo Ministerijai
Vyskupas.